

16. Şùgbón wón pèyìndà (lái dúpé), A sì rán àgbàrà omi ílá tí ó burú sí wón. A sì fí ogbà oko méjì mǐràn pààrò ogbà oko méjì wón; àwón ogbà oko tí ń so èso kíkorò àti àwón igi èlégùn-ún àti nńkan bi ewúro tí ó kéré.

17. Ìyẹn ni Àwá fí san wón ní èsan nítorí iwà àìmoore wón. Njé Àwá yóò jẹ ẹni kan níyà bíkòşe aláìmoore?

18. Àti pé Àwá şe sí ààrin wón àti àwón ilú mǐràn tí A fí ibùkún sí, àwón ilú mǐràn tí ó hàn, A sì fí ibùsò tí ó rorùn sí ààrin wón. E máa rìn nínú un wón ní òru àti ní ọsán pèlúu ifàyàbalẹ.

19. Şùgbón wón wí pé: Olúwaa wa, jẹ kí àwón ibùsò tí wón wà láàrin àwón irin-àjòò wá jìnà ju èyí lọ. Şùgbón wón şe àbòsí fún orí araa wón, nítorí náà A sọ wón di itàn, A sì fón wón ká pátápátá. Dájúdájú àwón àmí wà nínú un èyí fún gbogbo ọlópò sùurù tí wón ń dúpé gidi.

20. Àti pé Ibliisu (èşù) mú èròngbàa rẹ şe nípaà wón (látí sọ ènìyàn nù). Wón sì tẹlẹ e àyàfí apákan nínú un àwón olùgba (Allaahu) gbó.

21. Àti pé (èşù) kò lágbára lé wón lóri, (A şe bèẹ) látí lè mọ ẹni tí ó ní ìgbàgbó nínú un ọjó ìkẹyìn àti ẹni tí ó ń şe iyeméjì nípaà rẹ. Olúwaa rẹ sì ni Olùşó jùlọ lórí gbogbo nńkan.

22. Wí pé: E pe àwón tí ẹ ń wí pé (Olúwa ni wón) lẹyìn-in Allaahu, wón kò ní ikápá lórí ohun kóhun tí ó kéré bíi ọmọ-ináagún ní àwón sánmò àti lórí ilẹ, wón kò ní ipín kan nínú un àwón méjéjì, Òun (Allaahu) kò sì ní olùrànlowó kan nínú un wón.

23. Ìpẹ şíşe kò ní şe ànfààní lódò Rẹ àyàfí fún ẹni tí Ó bá fún láşe (látí şe bèẹ). Títí igba tí ibèrù yóò fí kùrò ní ọkàn-an wón, wón yóò wí pé: Kí ni Olúwaa yín wí? Wón yóò sì dáhùn pé: Òtító ni, Òun ni Ẹni gíga jùlọ, Olùtóbí jùlọ.

فَاعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
جَنَّاتِهِمْ جَنَّاتٍ ذَوَاتِ أَكْثُلٍ خُمَطٍ وَاتِلٍ وَشَيْءٍ
مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا

وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالٍ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ

﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ

صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطَانٍ

إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي
شَكٍّ ۚ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٢١﴾ قُلْ

أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ لَا

يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي

الْأَرْضِ وَمَا هُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرِكٍ ۚ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ

ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ

أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا

قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾